

N:o 58.

Af herr **A. Pettersson** i Österhanninge, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande folkskolelärares rätt att till skolrådet afgifva yttranden i pedagogiska frågor.

Den svenska folkskolans lokalstyrelse utgöres, som bekant, af det s. k. skolrådet, som närmast har hennes ledning och vård uti sin hand. Många och för skolans framgångsrika verksamhet viktiga åligganden tillkomma detsamma. Det har i allmänhet att tillse, det skolan fullgör sin pligt att vara familjen, staten och kyrkan behjelpig i arbetet på det upp växande slägtets uppfostran, och i dess nuvarande sammansättning bör man ock hafva en säkerhet för, att dessa olika samfundns intressen blifva tillgodosedda på ett sätt, som leder till det helas fromma och sunda utveckling. Men för att kunna tillfredsställande fullgöra detta viktiga värf kräfvés i åtskilliga fall fackkunskap. Så har t. ex. skolrådet att uppgöra förslag till reglemente för skolorna, upprätta läroplan, fastställa läseordning, bestämma läroböcker, föreskrifva lärotider samt meddela nödiga föreskrifter om ordning och tukt. Om man också har rättighet att förutsätta, det skolrådets ordförande eger och att en eller annan af dess ledamöter kan ega härför tillräcklig sakkännedom, så kan man å andra sidan ej fränkänna lärarne sjelfva en sådan, hvartill kommer, att de bäst äro bekanta med de förhållanden, hvarunder deras respektive skolor arbeta, och böra i första hand få ögonen öppna för der förefintliga brister. I många skoldistrikt underlåta väl icke heller skolråden att rådföra sig med lärarepersonalen härutinnan, men icke alltid och allstädes torde detta ske, hvartför det synes mig, som om genom en särskild föreskrift det borde beredas alla skoldistrikt i landet tillfälle att draga nytta af all

den fackkunskap, som till äfventyrs står hvart och ett till buds, och dy-medelst skolan utöfva den välsignelserika verksamhet ibland vårt folk, som man har rätt att fordra i ersättning för de stora uppoffringar, som göras för densamma af såväl staten som den enskilde samhällsmedlemmen.

Med anledning af hvad ofvan blifvit sagdt, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade till Kongl. Maj:t ingå med underdånig skrifvelse, att Kongl. Maj:t täcktes för Riksdagen framlägga förslag derom, att skolråden skola vara förpligtigade att lemna den lärare eller lärarinna, som förestår en skola, tillfälle att yttra sig i skolan vidkommande pedagogiska frågor, och att en sådan lärare eller lärarinna må ega rätt att till skolrådet göra hemställan i dylika ärenden.

Stockholm den 26 januari 1891.

Aug. Pettersson,

fr. Stockholms län.

N:o 59.

Af herr **J. Sjöberg**, om ändring i 10 § af förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875.

7 § i kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 stadgar, att, när lagfart sökes, förre egarens laga åtkomst skall styrkas och i protokollet tecknas, och att, innan förre egarens åtkomst blifvit styrkt, den sökta lagfarten ej må, utom i vissa fall, beviljas; och 10 § i samma förordning innehåller, att, derest lagfartsansökningen förklarats hvilande till följd af hinder, hvarom i 7 § förmäles, kunngörelse derom skall af rätten utfärdas, om sökanden det önskar. Och varder